

Posudek diplomové práce

Antonie Novopacká – žena středostavovských vrstev na přelomu 19. a 20. století

Linda Folková

Téma každodennosti středostavovských vrstev v 19. století je díky intenzivní badatelské práci posledních let stále více probádané. I přesto jsou v něm oblasti, které zůstávají dosud badatelům velmi málo známé. Jedním z nich je osud rodiny Novopackých- Kučerových, který si zvolila za téma své diplomové práce Linda Folková. Autorka ovšem nechtěla napsat standardní historii jedné rodiny, ale vytkla si za cíl na příkladu osudu jedné ženy z této rodiny – Antonie Novopacké (1873 – 1969) načrtnout obrázek každodennosti a mentality tehdejších středostavovských vrstev. Antonii Novopackou si autorka nezvolila náhodně: Tato žena patřila k jejím předkům a díky tomu měla autorka přístup k řadě zajímavých dokumentů.

Práce je časově ohraničena 70. léty 19. století a první světovou válkou. Protože Antonie žila ještě padesát let po jejím skončení, diplomová práce opouští hlavní hrdinku v době její dospělosti. Tomu odpovídá i struktura práce. Autorka vhodně zvolila členění odpovídající jednotlivým obdobím života člověka. Po kapitole věnované pramenům a literatuře následují kapitoly: Těhotenství a porod, dětství, dospívání a dospělost. Kapitola věnovaná stáří středostavovských žen z důvodu stáří Antonie po druhé světové válce není zmíněna, ačkoli jsem přesvědčen, že by se do této práce také hodila. Určitou slabinou by mohla být skutečnost, že dětství hlavní hrdinky spadá do počátku sledovaného období, ačkoli do roku 1914 se jeho vnímání patrně poněkud proměnilo. Podobně i další fáze života člověka procházely proměnou. Tato dynamika není z práce bohužel příliš patrná. Jednotlivé kapitoly tak vedle sebe často staví prameny z různých desetiletí sledovaného období bez dostatečné reflexe sociální změny. Ačkoli nám 19. století připadá dobou klidu oproti století dvacátému, mějme na paměti, že nešlo o dobu neměnnou a 70. léta 19. století byla v mnohém odlišná od prvního desetiletí 20. století.

Na práci je třeba ocenit několik aspektů: Autorka ji otevírá studii o pramenech a literatuře, kde podává ucelený přehled dosud existujících prací. Citlivě pracuje s osobními dokumenty a snaží se je kriticky interpretovat. Za velký klad považuji autorčinu spolupráci s dr. Vošahlíkovou z HÚ AV ČR, naší přední odbornicí na dané téma, která jí doporučila studium rodinné kroniky Matiegkových. Přínosné bylo taktéž její studium archívních pramenů v Archivu Národního muzea, konzultování s doc. Marií Mackovou z UHK, přední odbornicí na vývoj Ústeckoorlicka, kde rodina pobývala, stejně jako její studium dobového ženského tisku v knihovně Národního muzea. Velmi zajímavou částí práce jsou i přílohy (včetně zpracovaného rodokmene rodiny). Práce je dokladem velké autorčiny péle i svým nadprůměrným rozsahem.

Autorčin jazyk odpovídá úrovni diplomových prací. V pořádku je i pravopis a formální úprava práce (citace, seznam literatury, resumé). Oceňuji, že diplomatka pravidelně spolupracovala s vedoucím své práce a dodržovala všechny termíny.

Práci proto považuji za velmi kvalitní a doporučuji ji k obhajobě.

PhDr. Stanislav Holubec, PhD.

V Praze, 8. 5.2010